

ΕΤΟΣ 55ον

18 Νοεμβρίου 2007

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 46 (2842)

ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗ - ΠΡΑΟΤΗΤΑ - ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑ

΄Η όρθόδοξη χριστιανική ζωή καλπιεργεῖται μέ τίν εφαρμογή τοῦ Θεοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, μέ τίν τίρηση τῶν ἐντοθῶν του. Αύτή ἡ τίρηση τῶν θείων ἐντοθῶν Του σημαίνει ἀδιάκοπη ἄσκηση τῶν ἀρετῶν πού εἶναι δωρεές οὐράνιες, εὐεργετικές γιά τὸν ἄνθρωπο. Οι ἀρετές δέν εἶναι αὐτοσκοπός, οὔτε πράξεις αὐτοδικαίωσης. Εἶναι σημεῖα στὴν ἀγωνιστική πορεία τοῦ πιστοῦ προκειμένου νά μπορέσει νά διακόψει κάθε σχέση μέ τίν ἀμαρτία καί συνάμα νά κατορθώσει νά βιώσει περισσότερο τίν ἐν Χριστῷ ζωή.

΄Η εφαρμογή τῶν ἀρετῶν εἶναι ἡ σωτήρια κίνηση ἀπό τὸ «παρά φύσιν» εἰς τὸ «κατά φύσιν» καί ἡ ἀληθιγή τῆς πορείας ἀπό τὸ πονηρό στὸ ἀγαθό. Ό απ. Παῦλος ὡς «μέλιττα ἀρετῶν» ὁ ἕδιος, μέ τὸ σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα θέλει νά μᾶς καθοδηγήσει σ' αὐτή τὴν πνευματική ἐσωτερική καλπιέργεια τῶν ἀρετῶν.

Οι τρεῖς ἀρετές

΄Ο απ. Παῦλος γράφει πρός τούς Ἐφεσίους καί τούς νουθετεῖ νά ζοῦν «μετά πάσσος ταπεινοφροσύνης καί πραότητος, μετά μακροθυμίας» (Ἐφεσ. 4,2).

Ταπεινοφροσύνη. Κορυφαία ἀρετή. Ἀγία ἀρετή. Μέγα φάρμακο σωτηρίας. Ή μεγάλη αὐτή ἀρετή τῆς ταπεινοφροσύνης, τὴν ὥποια πρώτη ἀναφέρει ὁ Θεὸς Παῦλος, δέν σημαίνει ταπεινολογία καί ταπεινοσχημία, ἀλλά εἶναι ἐπίγνωση τῆς ἀμαρτωλότητάς μας, γνώση τῆς πνευματικῆς μας ἀδυναμίας καί αἰσθηση τῆς μπδαμινότητας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Σ' αὐτή τὴν ἀρετή στηρίζονται καί οἰκοδομοῦνται ὅλες οι ἀρετές. Εἶναι δέ πολὺ χαρακτηριστικό ὅτι ἔχοχα ἐγκωμίασαν τὴν ἀρετή αὐτή οι θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἑκκλησίας καί στὰ συγγράμματά τους ἀφοσαν ιερή παρακαταθήκη νά ἐνδυθοῦμε καί ἐμεῖς αὐτή τὴν «στολή τῆς θεότητος», τὴν ταπεινοφροσύνη.

Πραότητα. Πρώτος ὁ Κύριος μίλησε γιά τούς πράους ἀνθρώπους καί διακή-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έφεσ. δ' 1-7)

Ἡ κλῆσις τοῦ Θεοῦ συνεπάγεται ἐνότητα

Ἄδελφοί, παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἡς ἐκλήθητε, μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πρᾳότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. Ἐν σῶμα καὶ ἐν Πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν εἰς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα· εἰς Θεός καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν. Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἥμαν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

ρυξε στήν ἐπί τοῦ Ὅρους Ὄμιλία Του: «Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοί κληρονομήσουσι τὴν γῆν» (Ματθ. 5,5). Ἀλλωστε ὁ ἕδιος ἔδωσε τὸν ἑαυτόν Του ὡς πρότυπο καὶ παράδειγμα πλέοντας: «Μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρᾶος εἰμι... καὶ εὔρηστε ἀνάπausιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν» (Ματθ. 11,29). Ἡ πραότητα εἶναι ἡ ἀρετή πού προσφέρει τὴν ἡρεμία τοῦ ἐσωτερικοῦ κόσμου, πού δίνει βίο γαληνεμένο χωρίς ταραχές, νευρικότητες καὶ φιλονικίες. Στή Β' Ἔπιστολή πρὸς Τιμόθεον ὁ ἀπ. Παῦλος συμβουλεύει τὸν μαθητή του: «Δοῦλον Κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλ' ἔπιον εἶναι πρὸς πάντας» (Β' Τιμ. 2,24). Βέβαια, ὁ πιστός καθίσταται ἀληθινά πράος, ὅταν ἔχει στήν ἕδια του τὴν καρδιά, στὸ εἶναι του τὸν πράο καὶ ταπεινό Ἰησοῦ Χριστό, διότι Ἐκεῖνος δίνει τό χάρισμα τῆς πραότητας, τὴν ώραία αὐτή χριστιανική ἀρετή.

Μακροθυμία. Θεανθρώπινη ἀρετή εἶναι καὶ ἡ μακροθυμία. Ὁ μακρόθυμος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει μεγάλη ψυχή καὶ καρδιά. Ὁλα τὰ χωρεῖ καὶ τά ἀγκαλιάζει μέ καλοσύνη. Δέν φέρεται μέ ἀγανάκτησην καὶ μέ ὄργιθο ὕφος ἀλλὰ εἶναι ἀνθρωπος μέ πολλή φρόνηση, ὡς πλέοντας σοφός Σολομών: «μακρόθυμος ἀνήρ ποιήσει φρονήσει» (Παροιμ. 14,29). Ὁφείλομε, ἀλλωστε, νά μή λησμονοῦμε ὅτι ἡ ἀνθρώπινη βιοτή καὶ ἡ καθημερινότητα εἶναι γεμάτη ἀπό δυσκολίες, ἀντιξοότητες, ἀτέλειες, ἀδυναμίες ἀνθρώπινες καὶ ἀπρόσμενες καταστάσεις. Ἀλίμονο, ἔάν σ' αὐτές τίς περιπτώσεις δέν ἐπικρατεῖ ἡ ἀρετή τῆς μακροθυμίας πού ἔχει τή δύναμη νά φυγαδεύει ἀντεγκλήσεις καὶ ἀσχημες συμπεριφορές. Ἀσ σκεπτόμαστε καὶ τοῦτο γιά τὴν ἀπόκτησην τῆς ἀρετῆς αὐτῆς· ὁ Θεάνθρωπος Κύριος μας τί ἐπέδειξε καὶ πρός αὐτούς ἀκόμη τούς σταυρωτές Του; Μακροθυμία ὡς Μακρόθυμος.

Ο Χριστός εἶναι ύποσταση πάσης ἀρετῆς

Ωραιότατα πλέον ὁ ἄγ. Μάξιμος ὁ Ὄμοιογυπτής ὅτι ὁ Χριστός εἶναι «ύποστασις πάσης χάριτος καὶ ἀρετῆς» καὶ κατά τὸν ἀλλό μεγάλο νέο θεολόγο, τὸν Συμεών, ὁ Χριστός στὸν καθένα πού πιστεύει σ' Αὐτόν «γίνεται δύναμις φρονήσεως,

Μετάφραση της Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, σᾶς προτρέπω λοιπόν ἐγώ ὁ φυλακισμένος διά τὸν Κύριον, νά φέρεοθε ἀντάξια πρός τὴν κλῆσιν, τὴν ὥποιαν ἐλάβατε, μέ πᾶσαν ταπεινοφροσύνναν καὶ πραότητα, μέ ύπομονήν εἰς τὸ νά ἀνέχεσθε ὡ ἔνας τὸν ἄλλον μέ ἀγάπην, καὶ νά φροντίζετε νά διατηρήτε τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος διά τοῦ συνδέσμου τῆς εἰρήνης. Ἔνα σῶμα ὑπάρχει καὶ ἔνα Πνεῦμα, καθὼς καὶ μία εἶναι ἡ ἐλπίδα τῆς κλήσεως σας, τὴν ὥποιαν ἐλάβατε. Ἐνας Κύριος, μία πίστις, ἔνα βάπτισμα, ἔνα Θεός καὶ Πατέρας ὅλων, ὁ ὥποιος εἶναι ύπεράνω ὅλων καὶ δι' ὅλων καὶ εἰς ὅλους ἐμᾶς. Ἄλλ' εἰς τὸν καθένα ἀπό μᾶς ἐδόθηκε ἡ κάρις σύμφωνα πρός τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἰσχύς γνώσεως, σθένος σοφίας, κράτος δικαιοσύνης καὶ ἐνέργεια πάστος ἰερᾶς ἐντοπῆς καὶ θείου θεμήματος». Ἔτσι, ὁ χριστιανισμός δέν εἶναι μιά ἄρνηση οὕτε ἔξαντηται σέ μιά καθηκοντοποιία τοῦ «μή» καὶ τοῦ «δχι». Χριστιανισμός σημαίνει τό «μυστήριον τοῦ Θεοῦ ἐν σαρκί», βίωμα δόγματος καὶ ἥθους, ὁρθό δόγμα καὶ ὁρθός βίος πού ύφαίνουν τὴν ἀγιότητα καὶ τεμειότητα τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀρχιμ. Χ. Π.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΕΣ

ΑΡΤΕΜΙΟΣ - ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ - ΠΛΑΤΩΝ

(Συμεών τοῦ Μεταφραστοῦ) Εἰσαγωγή - Μετάφραση - Σχόλια Γεωργίου Παπαδημητρόπουλου Θεολόγου, Φιλολόγου - Λυκειάρχου.

Ἡ Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στή Σειρά τῶν Ἀγιολογιῶν ἐκδόσεων, ἐξέδωσε καὶ κυκλοφορεῖ –ἀπό τό Ἀγιολόγιο τοῦ Ἁγίου Συμεών τοῦ Μεταφραστοῦ– τό Βίο καὶ τό Μαρτύριο τῶν Μεγαλομαρτύρων Ἀρτεμίου, Παντελεήμονος καὶ Πλάτωνος, μέ εἰσαγωγή, μετάφραση καὶ σχόλια τοῦ Θεολόγου - Φιλολόγου Λυκειάρχου κ. Γεωργίου Παπαδημητρόπουλου.

Τῆς ἀποδόσεως τῶν κειμένων στή νεοελληνική γλώσσα προτάσσεται μιά σύντομη εἰσαγωγή περὶ τῶν διωγμῶν καὶ τοῦ βίου τοῦ συγγραφέα· σέ παράστημα δέ τοῦ βιβλίου παρατίθενται οἱ ἀσματικές ἀκολουθίες τῶν τριῶν αὐτῶν Μεγαλομαρτύρων καὶ ὁ Παρακλητικός Κανών τοῦ Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος.

18 Νοεμβρίου 2007: ΚΥΠΡΙΑΚΗ Θ΄ ΛΟΥΚΑ
 Πλάτωνος μεγαλομάρτυρος († 306), Ρωμανοῦ († 308) καὶ Ζακχαίου διακόνου
 († 307) μαρτύρων, Ἀναστασίου νεομάρτυρος ἐκ Παραμυθίας († 1743).
 Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἔωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. δ΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιβ΄ 16-21.
 Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΙΑΚΗ: 25 Νοεμβρίου, ΙΙ΄ Λουκᾶ.
 Ἀπόστολος: Γαλ. γ΄ 23-δ΄ 5 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 18-27.

Η ΔΥΝΑΜΗ ΚΑΙ ΤΟ ΦΑΝΕΡΩΜΑ ΤΗΣ

«Δύναμιν ἔξι ὑψους» (Λουκ. 24,49) – αὐτὸν εἶναι πού προσμένει ὁ καθένας μας στήν προσωπική του ζωή. Η Ἐκκλησία ὅμως μᾶς μαθαίνει νά δίνουμε ἔμφαση ὅχι μόνο στό «δύναμιν», ἀλλά καὶ στό «ἔξι ὑψους». Μᾶς μαθαίνει νά μήν εἶναι μόνο ή δύναμη τό ἀντικείμενο τῆς ἀναμονῆς μας, ἀλλά καὶ τό «ἔξι ὑψους» φανέρωμά της – ὁ δοξολογίας τοῦ Κυρίου.

Λαχταρᾶμε τόν Κύριο ὅχι γιατί θά μᾶς δωρηθεῖ δύναμη, ἀλλά γιατί αὐτή ἡ δύναμη θά φανερωθεῖ κι ὁ κόσμος θά κατανγαστεῖ ἀπό τή δόξα Του. Δέν εἴμαστε ἐμεῖς τό ἀντικείμενο τῆς ἀναμονῆς μας – ἐμεῖς καὶ ἡ λαχτάρα τῆς ἐνδυνάμωσής μας. Εἶναι Ἐκεῖνος ὁ πόθος τῆς προσμονῆς μας – Ἐκεῖνος καὶ τό φανέρωμα τῆς δόξας Του.

«Μικρή ἡ διαφορά», θά πεῖ κάποιος. Ναί, μά παραπέμπει σέ τελείως διαφορετικό ἥθος ζωῆς: παύουμε νά στέκουμε ἐγωιστικά προστηλωμένοι στήν ἀτομική μας ἐνίσχυση καὶ ἔνοιγόμαστε στή χαρά τοῦ κάθε ἀδελφοῦ πού ἀξιώνεται τήν ἐπίσκεψη τῆς χάριτός Του. Τί κι ἂν δέν γνωρίσαμε ἐμεῖς τό θαῦμα; Τό ἔζησε ὁ διπλανός μας καὶ χαιρόμαστε κι ἐμεῖς τή χαρά του!

**Άκοῦστε στό Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
 «Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΗΜΕΡΑ», μέ τήν Κατερίνα Χουζούρη
 'Από Δευτέρα έως Παρασκευή 11.00 – 12.00 μ.μ.**

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κύριγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἀγίας Ειρήνης (όδ. Αιόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπεριοῦ, στήν όποια περιστασιακῶς θά κοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Λευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κύριγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἀγίας Βαρβάρας στόν ὁδόνυμον Δημοτικό Αγρίου Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἅγιας καὶ ὁμιλεῖ ἔνας ἀπό τούς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὅρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἰερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

· Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδίκτυου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οι «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm